

22. března 202; 4. postní neděle – Laetere (Veselte se s Jeruzalémem. Izaiáš 66,10)

Introit

Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu! (Žalm 122,1)

1. čtení

24 Když tedy zástup shledal, že Ježíš ani jeho učedníci tam nejsou, vstoupili na ty čluny a jeli ho do Kafarnaum hledat. 25 Když jej na druhém břehu moře našli, řekli mu: „Mistře, kdy ses sem dostal?“ 26 Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtli jste se. 27 Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť.“ 28 Řekli mu: „Jak máme jednat, abychom konali skutky Boží?“ 29 Ježíš jim odpověděl: „Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal.“ 30 Řekli mu: „Jaké znamení učiníš, abychom je viděli a uvěřili ti? Co dokážeš?“ 31 Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: „Dal jim jíst chléb z nebe.“ 32 Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec. 33 Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ 34 Řekli mu: „Pane, dávej nám ten chléb stále!“ 35 Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. 37 Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven,

(Jan 6,24-35.37)

2. čtení

10 Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali. 11 Budete sát do sytosti potěšení z jejích prsů, budete s rozkoší pít plnými doušky z prsů její slávy. 12 Toto praví Hospodin: „Hle, já k ní přivedu pokoj jako řeku a jako rozvodněný potok slávu pronárodů. Budete sát nošeni v náručí, hýčkáni na kolenou. 13 Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. V Jeruzalémě dojdete potěšení.“ 14 Uvidíte to a vaše srdce se rozveselí, vaše kosti budou pučet jako mladá tráva. Bude zřejmé, že Hospodinova ruka je s jeho služebníky a že jeho hrozný hněv je proti jeho nepřátelům.

(Izaiáš 66,10-14)

Sestry a bratří, zdravím Vás v dnešní 4. postní neděli. A je to druhá neděle, kdy se nemůžeme sejít společně v naší modlitebně, ale ani v jiném kostele při tradičních nedělních bohoslužbách. Již zhruba deset dnů žijeme v různě omezených podmínkách. Děti nechodí do školy, některé obchody jsou zavřené, v restauracích si nesedneme a neměli bychom se ani potkávat na ulicích, nemáme tvořit společenství, ale máme sedět doma. Maximálně můžeme jít do práce a zpět, nebo nakoupit potřebné věci.

Jako kluk jsem si přál dva roky prázdnin podle knihy Julese Verna. Naším dětem se to teď trochu splnilo, mají „prázdniny“, ale díky moderním technologiím a starostí společnosti o jejich vzdělání mají více úkolů a povinností než ve škole. Ale jsou doma, nemusí ráno vstát a být v 8.00 ve školní lavici. Ani my dospělí nemusíme nutně na nákup do nákupního střediska, do Olympie a jinam. Vlastně ani nechceme, protože máme strach. Je postní období a tak sedíme doma a máme víc než dost času se zamýšlet nad sebou, nad druhými a nad naším světem. Málokdo by mohl říci, že nemá čas si udělat chvilku pro sebe. Jinak na tom jsou zdravotníci, policisté a hasiči.

Do smíchu nám většinou není. Dříve nebo později to během dne na nás všechno zase dopadne, ten strach, ta obava. Proč? Protože nevíme a nedokážeme si představit, jak to půjde dál. Proč? Protože jsme drženi ve strachu a nejistotě všemi zákazy a příkazy. A proto se lidé bonzují, když někdo na balkóně nebo jinde nemá roušku. Nepoužíváme rozum. Vyháníme staré lidi z obchodu po 9.00, protože jejich vyhrazený čas je do 9.00. Příkazy a zákazy a strach. Ale to není cesta Kristova. Máme se dnes veselit. Máme se dnes radovat.

Veselte se s Jeruzalémem, neboť s ním je Bůh. My děláme chyby a hřešíme proti Bohu i proti lidem, proti bližnímu svému. Ale Hospodin zachraňuje a vytrhuje nás z temnoty, vytrhuje nás ze smrti. Dnes jsme uprostřed postní doby, kdy máme slyšet veselí zpěv, máme být naplněni radostmi, nadějí, že Hospodin je milosrdný a plný slitování. Slyšíme ve zprávách o katastrofické situaci v Itálii, kde umírají stovky lidí denně na novou nemoc. Jsme zahlcováni všemi možnými zprávami, které se týkají nebo netýkají pandemie. Vím, že musíme brát situaci vážně a zodpovědně. Ale známkou zodpovědnosti není strach, beznaděj, udávání druhých. Veselme se a myslme na dobro druhých. Mysleme i na ty, kteří jsou teď v těžkých situacích a neříkejme si „Ještě že nejsem v Itálii.“ Hospodin je se všemi trpícími, nikdy, nikdy, nikdy nezapomíná ani na toho posledního.

Dnešní neděle je o naději, o radosti a o nasycení. Zástup byl nasycen Ježíšem. Jde o znamení, že Ježíš z Nazaretu je Synem člověka, který přináší spásu, záchranu, odpuštění a tudíž věčné nasycení. Můžeme vykoupit Lidl i Kaufland, můžeme mít zásoby jídla, ale nejde o pokrm věčný, ale je to pokrm pomíjející. Potřebujeme jídlo ke svému životu, abychom neumřeli hladu. Ale to nestačí k naplněnému životu. Nestačí, aby nám nekručelo v břiše. K životu potřebujeme Boží chléb, který přichází z nebe a dává život světu. Nedává život jenom někomu, dává život všem bez rozdílu. Bůh je solidární s každým, nešpekuluje, nevydělává na neštěstí druhých. A kdokoliv přijde k Bohu, nemusí se bát, že by byl vyhnán, i kdyby měl zvýšenou teplotu a nenosil roušku. U Boha nalezneme pokoj a dostatek všeho. A naše srdce se rozveselí. Rozveselíme se tak, že budeme kvést jak meruňka, nebo třešeň a nemusíme se bát, že by přišel mráz a květy by zmrzly. Naše kosti budou pučet jako mladá tráva, jak píše prorok Izaiáš.

Sestry a bratři nikdo z nás není sám a opuštěný. Ani v době karantény nemáme sedět doma plni strachu a zoufalství, ale máme pracovat, máme se zajímat jeden o druhého, protože Bůh se zajímá o nás.

AMEN

Poslání

4 Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, 5 probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! 6 Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši, 7 aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši. 8 Milostí tedy jste spaseni skrze víru. 9 Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. 10 Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Efezským 2,4-10)

Požehnání

24 ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, 25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, 26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.'

(Numeri 6,24-26)